

ДІЛО

ВИХОДІТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шали. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. переполуномем
Реклама не змінюється.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 4-50 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 70 фр. фр.,
Італії 7-80 ал., Німеччині 7-50 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 20 к. к., Румунії 15
лей, Болгарії 7-50 ал., Австрії
7-60 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарня 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

ЯКА ЦІЛЬ?

Львів, 11. грудня 1928.

Ще 25. липня ц. р. появилася на сторінках „Діла“ стаття пера акад. Єфремова п. н. „Про ділох мистецтва“. Стаття була відповіддю на запитання, що поставив перед тим теж на сторінках цього органу статті п. Лівобережного про Українську Академію Наук і про відносини у ній. У статті Лівобережного була критично порешена також діяльність президії Академії, до якої належав і акад. Єфремов. Акад. Єфремов зареагував на критику у формі окремої статті, виступаючи в обороні президії і тим самим у своїй власній. Очевидно, що він не здавав собі тоді справи з того, які наслідки і яку беду на його голову принесе сам факт, що він вважався вислати статтю до „Діла“, дарма, що у власній обороні.

На іншому місці подаємо за радянською пресою цілу низку постанов і протестів науков. кол та установ проти статті акад. Єфремова, які, очевидно, інсценізовані й ухвалені по наказу згори. У тих постановках-протестах кваліфікується чини акад. Єфремова як протирадянський і протибільшовицький та звиняється все громадянство не до його іншого, а до обложення акад. Єфремова бойкотом, а Академію Наук до виключення його з Академії та позбавлення звання академика. Та є між тими протестами й такі, що кваліфікують чини акад. Єфремова як провини проти української національної (самозрозуміло: радянської) культури.

З численних протестів усяких київських наукових установ і організацій науковців робітників виходить, що в „Ділі“ можна писати негативно про діяльність бувшої президії УАН і що можна негативно ставитися і до особи акад. Єфремова та його діяльності, бо це все в порядку і це в тодішньому випадку було на руку деяким чинникам, — але боронитися проти закидів на сторінках тогож „Діла“ неможливо і недопустимо, бо... це злочин і контрреволюція! Така мурицька логіка гідна хіба тільки тих, що демонструють проти акад. Єфремова організувати і яким залежить на тім, щоб його бодай морально у смертні. Але негідна вона ні людям науки ні взагалі людям культури, які цинять людську гідність і дорожать кожною думкою людини.

В даному випадку мова не про якогось авантюриста, не про якогось політичного спекулянта, що носив на собі стілки сир, скілки мав панів, але про людину науки, що внесла поважні цінності в українську культуру, що без сумніву працювала ціле життя для неї і що виконувала свої обов'язки супроти свого народу та своєї культури все чесно і до того виконувала їх так, як зміг і так, як не їй показувалося. Але все це не має для теперішніх несвобідних керівників громадського життя на Україні ніякого значіння. Для них найважливіше те, чи акад. Єфремов писав, сказав, про Київку, Нечуя-Левицького чи Кошовинського або і Франка як марксист чи ні, та чи у своїй праці він вкладав потрібну для комуністів радянської культури тенденцію чи ні і накінець, чи одиновав літературні явища зі становища історичного матеріалізму чи ні.

Самозрозуміло що в даному ви-

падку ми далекі від того, щоб братися за оборону акад. Єфремова перед тими, які вважали нас мало-що не зрадниками українського народу, а наш орган органом „польського фашизму“. Навпаки, ми свідомі того, що якнебудь спроба оборони акад. Єфремова чи його вчинків з нашого боку спричинилаб ще більше клопотів і горя самому акад. Єфремову. Але якщо ми все-таки спиняємося на теперішній історії з акад. Єфремовим, то тільки тому, щоб наша громада і зокрема наші читачі на основі цього виробили собі погляд на ті відносини і ту страшну невиносиму атмосферу, яка панує на Україні при більшовицькій владі, і в якій мусять наші вчені працювати та творити культурні цінності, бо цього від них вимагають комуністи з одного боку і український нарід з другого.

В цитованих на іншому місці постановках говориться, що академик Єфремов дав своєю статтею, чи точніше її змістом зброю в руки ворогів радянської влади. Отже тут слід категорично ствердити, що противникам комуністичної диктатури дають зброю проти неї самі комуністи своєю політикою, своєю господарською, своєю нетерпимістю і шонайважливіше, то такими історіями, які вони робили і роблять з акад. Грушевським по його повороті на Україну (вимога придатної заяви лояльності), зі своїми партійцями Шумським, Максимовичем, Хвилювим, Досвітним та іншими, і накінець такою історією, яку затіяли тепер з акад. Єфремовим.

Бож затіяли це комуністи, а не наукові робітники, якіби це декому здавалося. Спершу писав А. Хвиля (бувш. україн. есер) проти акад. Єфремова в зв'язку з його статтею в „Ділі“ монструальні фейлетони в „Комуністі“, потім Таран у „Пролетарській Правді“, а шойно у висліді тих статей почалися громадські репресії проти акад. Єфремова і його „злочину“. Чим ті репресії закінчуються, невідомо. Але якщо навіть вони у наслідках не спричинили того, чого вимагають від Академії (виключення акад. Єфр.), то всеж жертви тих репресій понесуть вони

стільки моральної муки, виставлять її на такі туртури, що вона дійсно може вийти з того цілком здоною. А нема сумніву, що моральні муки вибиваються і на людському організмі дуже і дуже діяючо.

Цікаво, що сказалиб радянські державники і пресові органи якщо в нас хтось почав би нагілку на тих українських вчених і авторів, які публікують свої праці в радянських літературних, наукових чи політичних органах? Вони прозвалиб це шонайменше нікчемністю. А що вони творять, що виправляють з акад. Єфремовим за те, що він взявся виступити в своїй обороні на сторінках „Діла“? Невже від тієї статті ослабла влада, неже донебудь заломилася її політика, неже вона стала від неї хитатися? Нічого по-

дійного! Ціла та нагілка випливає зі страшною нетерпимістю і з непошанування заслуженої для української культури людини за те, що вона сміла стати в обороні своєї діяльності в Академії та протиставитися критичній її сторінках „Діла“.

Накінець ще одне. Якщо діяльність акад. Єфремова булаб зі становища комуністів дійсно шкідливою для влади і якщо його стаття в „Ділі“ спричинила теж шкоду для влади, то чи не краще його за те притягнути до законної відповідальності, так як це водиться всюди, замість туртурувати та виставляти на прилюдне позорище заслужену для української культури людину? Бо яка ціля, яка розумна ціля тих моральних репресій?

Польсько-мадярська приязнь.

З приводу заключення польсько-мадярського договору.

Ще дня 30. м. м. підписано у Варшаві польсько-мадярський консульський-арбітражний і додатковий торговельний договір при співучасті мн. Зальського і мн. закордонних справ Мадярщини д-ра Людвіка Вальке. В договорі постановлено, що на випадок спору між обома державами спірні справи мають бути розіслані при допомозі т. зв. консульської процедури, очевидно тоді, коли ця процедура не можна булоб устаткувати дипломатичним шляхом. Якщо і цей шлях не доведе нас до порозуміння, то спірні справи має вирішити перебігаючий в договорі арбітраж.

Але зрим матеріальної ваги має цей договір чи не більше значення морально. На не зовнішню увагу і з польського і з мадярського боку. Заступник Мадярщини д-р Вальке записав після заключення того договору представникам преси, що взаємний між державами й мадярами були від найдавніших часів дуже серйозні і не мали на собі ніяких темних рис. Шойно заключений договір сприятиме у утриманні постійної добрих відносин між обома державами і на найближчу будучність.

У зв'язку з підписанням польсько-мадярського договору поновилися в пресі різні менше або більше сенсативні чут-

ки. В деяких замордонних пресових органах можна почитати навіть заплотення, що цей договір є заплотом далеко-світлого зміну в укладі міжнародних відносин, зокрема на Сході Європи. Так у німецькій і більшовицькій пресі читаємо, що Польща взяла на себе місію погостити Мадярщину з Румунією з тією метою, аби разом з забезпеченням Румунією розпочати війну з більшовизмом. Знов-ж „Берлінер Тігеблат“ намагає закрити цей договір актом, спрямованим проти Чехословаччини і вже цей акт з недовір'ям польською пресою проти української політичної еміграції в Чехословаччині. Деякі газети заговорили про під наголі й подорож ген. Ле Ронда, кажучи, що вінити польським інтриг етакоту аж на Балкан.

Як мається справа в дійсності, важко сказати. На деякій ознаці слід ствердити, що польська преса не має польсько-мадярському договором аж такіх значіння. І вартіска і зв'язки польські шовеники називають комуністичною більшовицькою і німецькою пресою до того договору значайшими емоціями, яких не можна брати поважно. Характеристична річ також, що преса офіційна „Чехословаческа Републіка“, коментуючи голоси польської і мадярської преси в цій справі, зауважує, що Чехословаччина не має причини до ніяких побоювань з приводу заарештування польсько-мадярської приязні.

Зате має багато до думання становище мадярської преси, яка припускає шойно заключеного договору певні шаді. Деякі мадярські пресові органи зазначають без обиняків, що лояльні політичні діяльність на розпорядку Мадярщини не тільки не зміцніли, але й повинні у відповідній хвилі з широким душем присвятити до Мадярщини всіх емігрантів у тілі землі. А „Постер Лоялі“ на термінах волею того, що до порога Польщі треба притягувати й Чехословаччину і заже, що припущення емігрантів польсько-мадярської границі як територіально необхідність — хочеться, Вальке з голосом мадярської преси викликає, що польсько-мадярський договір може стати елем. що доведе обох держав до тісної політичної співпраці, а навіть до політичного союзу.

На все те польська емігрантська преса здається тіланим олів, а саме піднімає на польсько-мадярського договору консульський-арбітражний і додатковий торговельний — щоби очисти від обох держав користі для обох держав — а нічим більше. Чому не одній державі на шляху до устаткування мира в Європі?

Pr. 5/0/28. Sąd okręgowy karne we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10. maja 1927 poz. 308 Dzup. Nr. 45 dokonane dnia 30. listopada 1928 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcie czasopisma „Dilo“ Nr. 265 z dnia 1. grudnia 1928 z powodu, że umieszczone w tem czasopiśmie artykuł pod tyt. „Bereżanszczyzna“ zawiera w sobie znamienny występku z art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1927 p. z. 399 Dzup. Nr. 45. b) wydać po myśli przepisu z artykułu 77 cytowanego rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zrazem wydać się odpowiedzialnemu redaktorowi tegoż czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstw przewidzianych w art. 60 tegoż rozporządzenia. Lwów, dnia 6. grudnia 1928. r. Göttinger.

Pr. 54/28. Sąd okręgowy karne we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10. maja 1927. Nr. 45 poz. 308 Dzup. dokonane dnia 1. grudnia 1928 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcie czasopisma „Dilo“ Nr. 269 z dnia 2. grudnia 1928 z powodu, że zamieszczone w tem czasopiśmie artykuły pt. „Samooszuła i świadoma brechnia“, „Stari i nowi znakomi“ zawierały w sobie znamienny a to: ad 1) zbrodni z § 65a)

ustawy karnej, i występku z § 302 ustawy karnej, ad 2) występku z § 302 ust. karnej, b) wydać po myśli przep. z art. 77 cytowanego rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zrazem wydać się odpowiedzialnemu redaktorowi tegoż czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstw przewidzianych w art. 60 tegoż rozporządzenia. Lwów, dnia 6. grudnia 1928. r. Höttinger.

Pr. 54/28. Sąd okręgowy karne we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10. maja 1927 poz. 308 Dzup. Nr. 45 dokonane dnia 3. grudnia 1928 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcie czasopisma pt. „Dilo“ Nr. 270 z dnia 4. XII. 1928 z powodu, że zamieszczone w tem czasopiśmie artykuł pt. „Światła i ciemności“ od słów „w 6. hod. wiecz. w masztopada“ do końca artykułu zawiera w sobie znamienny zbrodni z § 65 a) uk. b) wydać po myśli przepis z art. 77 cytowanego rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zrazem wydać się odpowiedzialnemu redaktorowi tegoż czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstw przewidzianych w artykule 60 tegoż rozporządzenia. Lwów, dnia 6. grudnia 1928. Göttinger.

[illegible]

Ще одна річ. „Історія“ Речників
то являється, показується в дійстві
абсолютно такою, якою не був ніколи
безпідсвідомо дотепер філософський
свідомий їм провідником. Показує
Речниківського що не тільки від наш
громадянства системою провідників.
Така система провідників істотною
до тієї провідників істотною може і до
її копією в нашім часі єдиною
в європейській провідників. На жаль
її провідників, у молодих і незрілих
вирішених європействах не тільки
вирішених і провідників, а й до істотної
статі, мистецтва і навіть політики.
Вражда в русі деяких журналістів
— білоурусина, єврейства. Комі
підсвідомий єврейства, козачин
єврейства-патріотичний оповіда
засвідчений там і самі небесні

НОВИНКИ

— Арештування в тюрми. Доляуємось, що арештували Марію Стоцькову приїжд. Заможного 9, в 7-го переїзді для тюрми в о. І. Туркменів, парох церкви св. Пилипи, один дома в 3. — 1. уночі, другий в 11 год. у полудні в офісинах і арештували дві жінки Марію Бу-чницьку та Лідію Туркменівну, сестра білоскопів.

— Добрий приклад. На Шубертівській концерт 7. грудня п. р. у Львові, улагодивий захолок „Бонна“ і Товариством м. М. Лисенка арештує ч. О. Бинарський і В. Бондарський на естраді замість квітін пркуші з подякою від „Рідної Школи“ за то що відомо на шкільні потреби. Публіка відповіла на це френетичним оплесканням. Сподіємось, що за ним гарний прикладом підуть і інші наші товариства, артисти і артистки. Бо навіть найдорожчі квіти квітуть, а найменші дитини, складені на біду освіту, можуть причинитися до того, що вона розквітне.

— 3 музичного життя. Музичне Т-во ім. Лисенка у Львові святкує в осені цього року 25-літній ювілей заснування Вишого музичного Інституту у Львові. В програмі свята входять: 1) Помінальне Богослуження за померлих членів у церкві св. Юра в суботу, дня 15. грудня в 8 год. ранку; 2) Сакрамент музичний вечір В. Муз. Інституту, в суботу 15. грудня в 7.30 год. вечора в залі Муз. Товариства, — на який, крім музичних промов і прийнятих записок концертної продукції елементів інших роликів і деяких бузичних елементів. 3) Симфонічний концерт Муз. Т-ва, що відбувається в неділю дня 16. грудня в 12 год. в полудні в залі Мислених Театру. 4) Програму цього концерту уміщує симфонічний і оркестральний-симфонічний твори українських композиторів: Лисенка, Людкевича, Барвінського і Мик. Коцюбинського. Більшість цих творів не мавши ніякої симфонічної літератури, які зоб'язані виконуватися перше. Точку програму концерту подадуть на днях офіційні білетти на обоє концерти продаються між сестрами в Книгарні Науки Т-ва ім. Шевченка. Заможніша білетти з прощальним приписом до суботи ранку канцелярія Муз. Т-ва ім. Лисенка, вул. Шашкевича 5.

— Чого не втрадило у Львові? В часі екскурсії 12 числа „Світа Дитини“ на дитячий театр мислять невідомий „дизитор“ літературної літератури одні білетти в 120 прим. білетти, подарованої до передплатами в на дитині Львів-Сіоні. Хто отак не одержав цього числа білетти, ледки зареєструє його в Адміністрації „Світа Дитини“, вул. Мислених 3.

— Страшний злочин. У селі Лука (Городишчина) жінка Солонюк спонукала свого сина Колодоського (з першого подружжя), щоб він вбив мужа, а свого вітчину і сина помістив йому в цьому злочині; коли Микола Колодоський мав заробити содаром сльозного Солонюку, вона тримала мужа за ноги.

— Ожелезниця. У неділю неба зробило нещасливим Львівом нещасливцю. Коли більшість дівчат в каті владності, захоплено схилюючись від поганих, поплудили широкі катаніти дощик і вулиці та хідники перемінялись у сльозинку. Люди ходили, як діти, що опинилися на леді. Було чимало нещасливих випадків.

— Забута жінка. У червоноцільному „Чає“ викликали таку новинку: „В пам'ятний часний Беріна — Тетель — у вітчині заквітні, в турчині зорі, хочеться грецько-православний фінітар. Тут змішались приют ті, яких довго виховували на чужині (не судило їм повертати на рідну землю, між снігів морів. Десятки разів напрохують сльози заклади і сльозні морі. В одній зі сльозних ще разів — змелзана, опущена ногала. Лідан відбивається від землі осіли, розлетіли, без всякого сльози відбиваються. Для нікого, нікого не цікава, нечужо сльоза сльозилася, всіх плачуть і думки відбиваються. Кого хоча тут мужа жінки і чий такий життя сльозник на ліді дні забута жінка? На хресті над опущеною ногалою напис: Микола у. Вавилка 31.11.1868 ф. 7.VIII 1924“. Ми відомо наші поминальні дні ожелезні втретє з кількома, найдорожчою приїждим, який записав усе своє майно. Це стало примором до процесу його довгою з мучкою на сльозинку.

— Українське Академічне Товариство в Берліні заснувалося при „Українському Національному Інституті“, якого діяльність відбивається, між іншим, також згадуючи приїждим викладач. Перший викладач відбувся дня 16 листопада. Референт д-р Д. Олександрів говорив про „Повстання ім. Хмельницького 1648 р. як єдиний подію в історії Східної Європи“, при чому порівняв наше повстання з сучасним політичним станом у Західній Європі та оцінив його як заповнювача на сході і півночі Європи, відзначив до того самого року Вестфальським миром, що за-

кінчила тридцятьлітню війну. Дня 5. грудня відбувся виклад істор. О. Батя п. ат. „Польський транзитний переворот в історичній перспективі“. Референт спробував пояснити сучасний політичний стан Польщі на підставі аналізів історичного розвитку соціальних відносин на території булашої польської держави.

— Жарт чи нове чудо науки? Американська преса передала звістку про новий винахід довершений в одній друкарні в Рочестері. Це не приладдя знане телетайп-селектер, яке дав змогу одному складачеві друкувати газету одночасно на кількох машинах, що є в різних містах, навіть в різних мистах. Це значило би — переворот у друкарстві.

— Рекорд. 22 роки просиділа невільно в ананійській стінці Мілган Неалі Поп обвинувачена у вбивстві мужа; коли вона вийшла звідси, саме виразив один з бузичних урядовців їй мужа, який перед смертю приїждив до злочини. Держала має виплатити невільній жінці відшкодування. Цілком, на скільки вона оцінить під людського життя змарнованого у в'язниці. — У селі Миколаївці (Відевщина) агітує самозабудом 90-літній старень, опаливши себе сам у розжареній печі. — У Львові на приїждий лінійний проїждив напроміж 3-годин предметів за 18.948 фунт. До цього часу така проїждка не перешкодила ніколи суми 130.000 фунт. Квадратний смарагда в чверть центиметра проданий за 587.000 фунт. 100 літ тому відкороль віді купив його в одного магараджі за 3000 фунт; кілька хвилин пізніше лавали йому за нього вже 45.000 фунт. — У селі Городи (Баранович) жінка прикувала свого мужа Новичковського у халат і тримала його там тиждень. — Наєстарішим європейцем уважають норвежця Драненберга, паламаря, що має 146 літ, а оженився втретє 25 літ тому.

Театри.

„Кооператива Український Театр“ під дир. Й. Стадника.

Четвер 13-го, г. 7.30 веч. „Вантаж“, п'єса на 3 дії Ягослава Галина (премієра).

Великий Мисливий Театр:

Вікторок 11-го, г. 7.30 веч. „Мораль палі Дузьської“ (30-а зміна).

Середа 12-го, г. 7.30 веч. „Нажисто Мадонна“ опера.

Четвер 13-го, г. 7.30 веч. Одна одинока, оперетка Штольба (премієра).

Кіно.

„Анондо“ „Буря“.

„Лев“ „Жінка на торттрах“ в Гайдарович. Лілі Дамітою і В. Джобсон.

„Оаха“ „Зводник молодий“.

„Палас“ „Таїна старого роду“, Сирсарська, Мар, Круковський, Юстін.

„Фатаморіана“ „Авантюризм“.

Громадний Приготуванням до відповідного відсвяткування 60-літнього ювілею „Просвіти“ та причинілися всі гідним нас ювілейним подарком до створення КНЯЖОГО ДАРУ для нашої Матері.

3 театру.

Становище супроти нашого театру. Наш театр апроу приїждив змушувати до Львова. Це його п'ятилітня, пора року. Львів не в силі задовольнити власного театру матеріально, власний театр не в силі задовольнити Львова духовно. Причини: недостатня відповідної театральної сали; магазин з обставинкою; фонди на ведення такого дорогого підприємства та недостатня нового репертуару; далі конкуренція місцевих театрів, якими виповняють, а головне конкуренція найбільшого суперника всіх театрів: кіно.

Цими недостатками виправдує наша інтелектуальна опора байдужість до рідного театру і цим може виправдати наш театр усі свої невдачі. Навіть геніальні артисти не можуть обійтися без задоволення театральних потреб і зовсім для аудиторії. Що-ж у такому стилі брати за підставу своїй опині у відношенні до подальшого звитяг? І заставив не надомати до одної категорії. Суботні та недільні не відбили репертуар „Масовий“, а між ними старі народні оперетки і сучасні міжнародні, землі, моя театральна жінка жоді (чим менше одиго, тим більше пражиди). До нашого старого репертуару не можна прикладати нових зомігати, а до нових європейських опереток не можна ставити претензії, щоб вони випадали, наче на сльозинних сльозинах. У підсумку театрального мистецтва останнє слово має публіка, що його потребує, а мірою його вартості є (на жаль) сльоза.

До більшого рівня належать п'єси, якими

волічки Д. М. Ч., Паньчехи, Рикави-ки жіночі і реформи у ШТАММА, Львів, вул. СІКСТУСЬКА ч. 16. (вихід ч. раз сльоз).

управа театру і артисти хотять дати довід, що вложив в них дещо із свого „я“ і не хочуть лишитися „у хвості“ сучасних мистецьких вимог. Вони притягають іншу публіку. Між ними є люди справлені почуття рідне слово перевищене волею поезії а бузичного намулу і цікаві погляди, в якій мірі „ми“, серед данних обставин, уміємо наслідувати чужій театрі. Головним елементом театральної ілюзії та ошкіли стає тоді порівняння наміру з його здійсненням. Коли ми бодай в якийсь невеличкий частині можемо, закласти аусильного актора, бачити перед собою намір автора і продовжувати його в своїй уяві, тоді мета театру осигнена. Та для цього треба такої передумови: актор мусить відігравати автором п'єси не менше як глядач актором. Глядач мусить уміти повторювати в собі працю актора: а актор працює автором.

„Скупар“ Мольєра є досить славою п'єсою, щоб варт було на неї поглядити, як виїждив вона на сцені нашого театру. Про неї іншим разом.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

ОСИП ГУЗАР.

В п'ятницю, 7. ц. м. помер у Львові в 72 р. життя сеньор українських складачів, довголітній правлячий друкарні „Діло“, Осип Гузар. З Польським зійшов у могилу незвичайно трудолюбивий, обов'язковий і совісний друкарський робітник, що щіль 50 літ провів при друкарській машині. Попри свою фахову працю був пок. Гузар чуткий і на всі прован українського громадського життя. Був членом Т-ва „Зоря“, членом-основателем і членом налізної ради видавничої кооперативи „Друкар“ і ін. Розуміючи, був теж карним членом своєї професійної організації „Огнище“. Як ширий український громадянин, виховав Польських своїх обох синів на сльозинних і активних громадян, давши їм також університетську освіту. На жаль, лиха доля не дозволила йому втішити своїми дітьми; обоа його сини зложили свої голови як жертви війни: старший, відомий соціальський організатор, погіб на італійській фронті, а молодший, страшний ладором в окопах і в концентраційних таборах, помер перед кількома роками на грудню недугу.

Похорони пок. Осипа Гузара відбулися в понеділок 10. ц. м. при численній участі товаришів праці, приятелів і знайомих. В останнє попрощань Пок'яного сердечними словами о. кан. Д. Лопатинський, підносячи всі гарні його прикмети й заслуги на протязі цілого його твердого і трудолюбивого життя. — В. П. П.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Жіночі кооперативні: „Труд“ і „Українське Народне Мистецтво“ у Львові узагальнюють в своїй діяльності, Ринок ч. 39. І. померх ПЕРЕСВЯТОЧНИЙ БАЗАР, від дня 9. грудня п. р. через підлий місяць відносно між 9. 7 години. — Вишники, злишки, кераміка, практичні річі, білі, панчохи і т. д. Миколаївський рини, приїждив на лінійку, нижняк для дітей солоді пакуночки і т. п. 1061 2-9

Товариство Українська Захоронка у Львові: вул. Руська ч. 3. повідомляє, що до збирання жертв для Захоронки у Львові і на його персегеріях на Миколаївське Свято та всім членим збирання уподобано лише своїх членів Виділу, ао-смотте-сних у повновластє і печат-ою Товариства і відомості голози та секретарів. Про надані прогони довести Виділози. — За Виділу Тов. Миколаївської Захоронки у Львові: Олена Горинська, голова. Стефанія Филіпович, секретарка 1057

Місто віндя на домовину надіслано-го Олександра Серойковського складають Олена і Лідія Вітолнські в Виділу 10 зод., а того 10 зод. на „Рідну Школу“ а 20 зод. на шкільні, спричаней дня 1. листопада 19-8 р. 1-1

Оповідка. На покріття шіла в Українській Академічній Домі заклали: П. Т. Союз з'являю. Клеарія, 25 зод. Грозда Публікації 90-50 зод. Грозда Гуманська 12-20 зод. п. Павловський Лина, Струтиний 10-15 зод. Львів-мисто; п. Ю. Ланчинський 100 зод. п. Ріпнікова Александра 100 зод. пороза другий, добийши датками 197 зод. і 3 зод. з'являю. Студенти Богословія 6-20 зод. на стелі, тарчиню, п. Струтиний, нотар в Огніні 10 долларів на тарчю, п. Луїс Петро, Зіснесня, 110 зод., п. Лопатинська Тарія, Бископський 5 зод., читальня Просвіти в Старім Самборі 10 зод. ВІЛ. Жіночі Товариства Комітет Управл. Асад Дому складає ширю подяку. 1-1

Друга частина відомості про Переронію під зголоном Аль-авіа і Аліана відбувається в четвер для 12. ц. м. 7. год. вечер в доміні Українського Літ-рського Товариства

Список жертв на хартиню „Студентськой Громади“, зинчену дня 1. XI. ц. р. „Тво Понизини“ „Освіт“ 100 зод., Ележукіна Службовий „Дієстра“ 130 зод., ВП. Сасикова „Львів“ 30 зод. II. Майський „Львів“ 2 зод., д-р П. Леппі-кий, Колодін 20 зод., дир. Дмитро Вичипський, Неметич 10 зод., д-р В. Кузичинський Угорсько 5 зод., Мобісакон Стрий 3 зод., Люся Негребетська, Перемишль 3 зод., Дмитро Луїс 3 зод., Миколаїв Горіш 3 зод., д-р П. Штурт 1 зод., Неоніла Генія-Березовська, Стрий 10 зод., радник Роман Дмитовський, Перемишль 20 зод., д-р Данило Кулик, Кута 10 зод., Дмитро Красножон, Станіславів 10 зод., Пеленський Осип, Бережани 5 зод., д-р Пантелеймон Малинович, Станіславів 10 зод., ун. IV. Богдан Голубович Дрогобич 5 зод., Стефан Головатський У-стєк 3 зод., Емілія Калайська, Станіславів 25 зод., Марія Панейко 10 зод., д-р М. Стахурський, Львів 20 зод., „Союз Українок“ Жидачів 10 зод., Ф. Чиж 15 зод., С. Шаповалка, Лубина 5 зод. Т-во „Рідна Поча Уч“, Перемишль 25 зод., Крім того в натураліях приїждива вартість в золотих) сльоз: Миколаїв 15 зод., Колодін 50 зод., Пабіні 150 зод., ВП. Лупиний 250 зод., Дієсна 20 зод., Сасик 100 зод., о. парох. Ронсона 20 зод., дир. Сирішка 50 зод., Сербан 30 зод., (далішній злих жертв буде оголошений) — Велі ВП. Жертводавцям, як такоим ВП. Паніам, які в дніх першого листопада не відказалися від несення ладором матеріальної помічі для українського студентства, складає ширю подяку. — За Управу „Студентської Харчівні“ — А. Гаспінш.

1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ФОТОГРАФ ЯНУШЕВИЧ, вул. Випенного Поля ч. 1. (біля Зеленої). Тел. 59 60. 1045 1-5

ДВОРАТ д-р Чорненко в Солотині пошукує від 15. сльози рутиніального компієнта. 1057 3-3

БЮТЕРІЮ ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВП-РОБИ продає за готівку і на рати від десятих діт у цілім краю звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, п. Марійська ч. 3. Кулуду бридант, золото, сльоза, плачу найліпші ціни. 123-7

ГІБН. Виснаву почтою за посльоза-тою, оплачено, тарні, мибрані гри-би (найменше 5 кг.) по 24 зод. за кіло, також пошля в чистих сльозіх з цукром, бочдочка 5 кг. 12 зод.; правдиль оеца бридант в 5 кг. бочдочках на 15 зод.; волоські орізи 5 кг. за 20 зод. та великі сльозні гриби 5 кг. за 12 зод. — Ф-ма М. Ш. уммер, Кос в. Колодін. 257 3-16

ГОДИНИК „Zenith“, Longines тако-го бжуктерію власного виробу по-лучас: Домбровський й Рот-ва-жеський, Львів, (Готель Жоржа) — Богдан уночі. 1481 27-5

ВЛОВЕЦЬ на мистім державній ста-новпні в середній віці оженився і палпою або бездітною вдовою з відпо-відним посогом. — Неадовідні оголо-шення з фотографією сльози на адресу С. Рубинович, начальник суду в Гєсті Подє, Гусь, Чехословаччина. Дискреція за сльоза. 1072 1-1

КУЛІЮ кім-камергоне господарство. Зголошення сльози на адресу: Ан-тин Гузар, Босирі, п. сльозинички. 1071 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст недуз сльози, серпан і жолудя

д-р Фелікс Ган Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентеном. 9-21

НЕРВОЛЬ Хеміка д-р ФРАНЦОЗА, одионоий радикальній і випро-бований сьодінік (вистаряка) на

РЕВМАТИЗМ ноулу з причини пере-студу, на постріл, іслює і т. п.

Жидати в адіонах. Жидати в адіонах. Вибір і головию прожджа.

АПТИКА МІКОЛАША ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА ч. 1. 1070 11-7